

שפירושו שהקב"ה שמח עימו שכאילו הוא נטע באותו היום את השמים והארץ ומש"כ בהמשך הפסוק **וְלֵאמֹר לְעֵינֵי עַמֵּי אֶתְּהָּ** ביאורו.

עם ישראל ע"י עסק התורה שותפים עם קב"ה במעשה בראשית

מִכַּאֵן אֹלְפִנָּא, דִּישְׂרָאֵל אֶקְרוּן בְּשֵׁמָא דְעֵינֵין מכאן למדנו
 שישראל נקראים בשם ציון, **דְּכֶתִיב וְלֵאמֹר לְעֵינֵין עַמֵּי**
אֶתְּהָּ שפירושו שע"י עסק התורה של עם ישראל הנקראים ציון אומר להם הקב"ה "עמי

אתה" ואל תקרי עמי אלא עמי דהיינו שאתם נעשים שותפים עימי במעשה בראשית
 (מק"מ), **וְחִמִּינָא דְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל אֶקְרִי בְּשֵׁמָא דְעֵינֵין** וראינו

שכנסת ישראל שהיא השכינה נקראת גם כן בלשון ציון שהוא היסוד והטעם הוא מפני
 שנשמות ישראל יוצאות מהיסוד שנקרא יסוד אל השכינה ולכן גם השכינה נקראת ציון על

שמו, וכל שם שנקראת השכינה נקראים בו גם כן עם ישראל (רמ"ק), **דְּכֶתִיב עֵינֵין**
בְּמִשְׁפַּט תַּפְּדָה וְשִׁבְיָהּ בְּצַדִּיקָה (ישעיה א), והראיה שהמלכות נקראת
 ציון מזה שכתוב בפסוק ציון במשפט תפדה שהיא המלכות ע"י ז"א הנקרא משפט תפדה

מהגלות וישראל יגאלו בזכות הצדקה שיעשו בגלות.

רבי אלעזר מפרש הפסוק צור תעודה חתום תורה בלימודי

תו פתח ואמר עוד פתח ואמר רבי אלעזר לפרש את הפסוק, (ישעיה ח) **צור**

תעודה חתום תורה בלימודי [עו]. **צור תעודה. דא**

סהדותא דדוד פירושו, שזאת המלכות הנקראת העדות של דוד מפני שהיא

מעידה על אותם הזוכים אליה כגון דוד שהיה מרכבה אליה (רמ"ק), **דכהיב** (תהלים

קלב) **ועדותי זו אלמדם** שפירושו שעדותי שהיא המלכות והיא מדתו של דוד

והוא ילמד את בניו להדבק בה (רמ"ק) ומש"כ בפסוק. **צור: היא קשורא,**

כמאן דקטר קטורא באתר חד צור, פירושו שהוא מלשון קשר דהיינו

כמו מי שקושר שני דברים במקום אחד והכוונה לקשור ולייחד את ז"ן ע"י היסוד (רמ"ק)

ומש"כ בפסוק. **חתום תורה בלימודי. חתום תורה: חתימה**

דאורייתא פירושו, שהוא המשכת השפע למלכות מסיום וחתימת הז"א שהוא התורה

שבכתב, שהוא הטיפה היורדת מהמוח של ז"א לנצח והוד ומשם ליסוד ומשם למלכות

(מק"מ), **וכל נגידו ורבו דנגיד מלעילא** ובזה נמשך למלכות כל המשך

השפע והגדולה הנמשך לז"א מהחכמה והבינה (מק"מ), **באן** (נ"א בין) **חתימה**

דיליה ושואל רבי אלעזר היכן היא גמר ההמשכה של ז"א למלכות. **בלימודי**

ומשיב שזה בלימודי דהיינו בנצח וההוד הנקראים לימודי ה'. **בגין דתפן**

אתפנש רבו ומשהא משום ששמה מתקבצים הגדלות והשמן שהם המוחין

אור הרשב"י

[עו] שפירוש הפסוק שהקב"ה אומר לישעיה בלב תלמידך יראי ה' הנקראים לימודי ה'

הנביא קשור בלבך את התורה שנקראת

תעודה מלשון עדות והתראה וחתום את התורה

הלימוד היומי

לע"נ אריה לייב בן מרים ואהרון ז"ל

דאבא ואמא הנמשכים לז"א, **בין תריין קיימיין, דתפן שריין** והמוחין הם בין שני העמודים שהם נצח והוד ושם הם שורים ומתבשלים והנצח וההוד הם, **אתר בנישו דכל רבות ומשח דנגיד מלעילא** מקום הכינוס של כל הגדולה והשמן שהם המוחין הנמשכים מלמעלה, **לאשדאה ליה בפומא דאמה** בכדי להמשיכם משם ליסוד הנקרא פי האמה, **ולארקא ליה בהאי תעודה** ולאחר מכן להמשיכם למלכות הנקראת תעודה. **וכדיין אתקשר פלא קשרא חר מהימנא** ואז נקשרים כל ספירות האצילות בקשר אחד

נאמן (רמ"ק).

העוסקים בתורה עדיפים וחשובים יותר מהנביאים בכל הזמן ואפילו בשעה שהם מתנבאים

תא חזי, מה בין אינון דמשתדלי באורייתא, לנביאי מהימני בא וראה, מה ההבדל בין אותם אלו העוסקים בתורה לבין הנביאים הנאמנים. **אינון דמשתדלי באורייתא, עדיפי מנביאי בכל זמנא** כי אלו העוסקים בתורה עדיפים וחשובים יותר מהנביאים בכל הזמן ואפילו בשעה שהם מתנבאים. **מאי טעמא. דאינון קיימי בדרגא עלאה, יתיר מנביאי** ומהו הטעם לזה, ואומר מפני שהם עומדים במדרגה יותר עליונה מהנביאים, **אינון דמשתדלי באורייתא קיימי לעילא, באתרא דאקרי תורה, (נ"א תפארת) דהוא קיומא דכל מהימנותא** כי אלו העוסקים בתורה הם עומדים למעלה במקום העליון של ז"א

שהוא הת"ת הנקרא תורה שהוא הקיום של כל האצילות הנקראת אמונה. ונביאי קיימי לתתא, באתר דאקרון נצח והוד ואילו הנביאים עומדים למטה מהת"ת במקום שנקרא נצח והוד. ועל דא (אקרון), אינון דמשתדלי באורייתא, עדיפי מנביאי, ועלאין מנהון יתיר ולכן אלו העוסקים בתורה הם עדיפים וחשובים יותר מהנביאים והם יותר עליונים מהם. דאלין קיימין לעילא, ואלין קיימין לתתא מפני שאלו עומדים למעלה בת"ת, ואלו עומדים למטה בנצח והוד. אינון דאמרי מלין ברוח הקדש, קיימי לתתא מפלהו ואותם האומרים דברים ברוח הקודש הנמשך להם מהמלכות הם עומדים למטה מכולם מפני שהמלכות היא למטה מכל הספירות (רמ"ק). (ועל דא).

התורה חשובה ועדיפה מכל הקרבנות והעולות

זכאין אינון דמשתדלי באורייתא, דאינון בדרגא עלאה יתיר על פלא ולכן אשריהם של אלו העוסקים בתורה שהם במדרגה עליונה יותר מכולם. (ועל דא) מאן דלעי באורייתא, לא אצטריך לא לקרבנין, ולא לעלוון ולכן מי שעוסק בתורה הוא לא צריך לא לקרבנות ולא לעולות. דהא אורייתא עדיף מפלא, וקשורא דמהימנותא דכלא מפני שהתורה היא חשובה ועדיפה יותר מכולם והיא הקשר של כל האצילות כולה הנקראת אמונה, מפני שזו"ן נקראים אמת ואמונה וכן אמא נקראת גם כן בשם אמונה ואבא כלול עימה (מק"מ). ועל דא